



ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ ๒ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๖ ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรคราน้ำค้างพืชตระกูลแตง (Downy mildew on melon plants)

ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่พบ

มักพบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นก่อน แล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบน อาการเริ่มแรกบนใบปรากฏแผลน้ำ แผลจะขยายตามกรอบของเส้นใบย่อย ทำให้เห็นเป็นรูปเหลี่ยมเล็กๆ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ในตอนเช้าที่สภาพอากาศมีความชื้นสูงจะพบเส้นใยของเชื้อราลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทาที่แผลบริเวณด้านใต้ใบ แผลจะขยายติดต่อกันเป็นแผลขนาดใหญ่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือเทาดำหากอาการรุนแรงจะทำให้ใบเหลืองและแห้งตายทั้งต้นพืชที่เป็นโรคจะติดผลน้อยผลมีขนาดเล็กคุณภาพของผลจะลดลง หากเป็นโรคในระยะมีผลอ่อนจะทำให้ผลลีบเล็ก และบิดเบี้ยว



แนวทางแก้ไข/ป้องกัน

๑. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค
๒. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นอุณหภูมิประมาณ ๕๐ องศาเซลเซียสนาน ๒๐-๓๐ นาทีหรือคลุกเมล็ดด้วยสารเมทาแลกซิล ๓๕% DS อัตรา ๗ กรัม ต่อเมล็ดพันธุ์ ๑ กิโลกรัม
๓. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูง
๔. หมั่นกำจัดวัชพืชเพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในแปลงได้ดี
๕. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ ๕๐% WP อัตรา ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือแมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม ๖๔% + ๔% WG อัตรา ๕๐-๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + แมนโคเซบ ๘% + ๖๔% WP อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาลิพินาเลท ๖๐% + ๖% WG อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งด้านบนใบและใต้ใบ ทุก ๕-๗ วัน
๖. แปลงที่เป็นโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น
๗. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกพืชตระกูลแตงซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน